wõsile puha-Kõne taoõe nimed
ellekut ei tohtinud enam ja-
lata jest Kõne taat oleks neid
rängasti nuhelnud ehaad heitnud
põlwili kuningaõe ette ja sõne-
lenud annus kuningas. Teie käe
järele pidi meie ja annus jues
olema aga meie ei raa tjinud tõe
lasta enast jurmoste ehüid kui
meil ei olnud jeemet põldu pe
le külida lõkjime tema le oma
tõõda kaebama tema ü tles et
Teie minu wastu ehaad olle olnud
jüs takan na teid õpetõda ta
kõskis meid kõige muemad maõa
kattust wõtta ja õra peksta ja
meie tegime nõnda ja jaime
lõuda me kattuje jeest kaks-
wakka rukid Kui kuningas jõõd
kuulnud käskinud ta neid jõõd
tema ette tuua Poiad kaatunud
et nüüd nemõd ja nende kallis

ija joab õra jurmotud. Kui ija
poiad kuninga juure tulnud üttlend
kuningas ijale et jüna nõnda tarr
mõistjid olla ja meile wija jeemet
tõõtjid juhatõda jüs peab iga üks
jüna annustama ja üks-ski kes jüngs
noorem on ei tohi jüna käju wasta
panna iga jünule puha tõha
Ja kõik wanad inimesed nõuwad
ehõda nii kaua kui nõõd ije õra
jurenõõ ja üks-ski laps ei tohi
ema wanemad annu ja tõõid
üõlgi puhaks panna kes ija ja
ema ehk wana ija ja ema pahandõ
joab nuhelnud Jüs annus kuninga
selle ija te ülekohtu ja jaatnud
neid annuga kõõl. Jest jõõdik ei
tohtinud üks-ski noorem wanema
käju wastu panna ka teo orjuje
aial olewad jeeskõadus wana ja
noorte meeste wahel nõuetud
ja noorem pidanud wanema jõõa

Kuulama